

[Hedtoft-Hansen.]

ved intet om, *hvad* de paagældende Forældre ønsker. Jeg ved ikke, hvorfra det ærede Medlem har den Oplysning. Jeg forstaar heller ikke, hvorledes det ærede Medlem kan driste sig til at optræde saaledes over for en Komité, der ikke er nogen antifascistisk Kamporganisation, men som bestaar af anerkendte danske Borgere, der virkelig gør Krav paa at blive taget paa en lidt anden Maade, end det ærede Medlem gør over for os. Jeg giver her det ærede Medlem den Oplysning, at de spanske Børn, der findes her i Landet, alle *har* Forbindelse, skriftlig Forbindelse, med deres Forældre — ja, den ene har det ikke, da nu baade Fader og Moder er dræbt, men de øvrige er i Forbindelse med deres Forældre.

Og derfor maa jeg endnu engang bede det ærede Medlem om lidt nærmere at dokumentere, hvordan han her kan rejse det Spørgsmaal over for mig i den Form, det sker: at det er jo ganske aabenbart, at denne Komité ikke vil undersøge dette Spørgsmaal. De spanske Børn *har* altsaa Forbindelse med deres Forældre, og der er ingen af de spanske Børns Forældre, som har ytret Ønske om at faa Børnene hjem. Jeg har sagt det før, og jeg gentager det her: I den siddende Komité, som er en neutral Komité, som det ærede Medlem ikke har Skygge af Ret til at gøre til nogen politisk Komité, hersker den enstemmige Opfattelse, at Forældrenes Ønske skal være afgørende. Det har været det hidtil og vil fortsat være det, og der skjuler sig bag vor Hjælpeaktion intet andet Motiv end dette at være behjælpelig overfor Børn, der er kommet i Nød.

Jeg vil gentage, hvad en konservativ Redaktør for nylig har sagt, at det ærede Medlem virkelig er en Mand, der misbruger sine Talenter. I et Øjeblik, hvor Bomberne regner ned over Spanien, hvor Civilbefolkningen er udsat for Ting af en Art, som vi end ikke oplevede under Verdenskrigen, har en dansk konservativ Rigsdagsmand intet mere nyttigt at beskæftige sig med end i Dagspressen og ved enhver anden given Lejlighed at overfalde en Kreds af danske Borgere, hvis Forbrydelse alene er, at de har villet hjælpe spanske Børn.

Saa stillede det ærede Medlem mig et bestemt Spørgsmaal: Hvorfor vi ikke vilde udlevere Adresserne til en Mand, han kalder Francos Repræsentant i denne By. Jeg gør det ærede Medlem opmærksom paa, at den Komité, som tager sig af de spanske Børn, har forhandlet med den lovlige spanske Regering om Børnenes Overførelse fra

Frankrig til Danmark, og Komiteen føler sig ikke foranlediget til, som Forholdene nu er, at forhandle med nogen anden Myndighed end den Regeringsmyndighed, som er lovlig repræsenteret i dette Land. Og jeg rejser aabent det Spørgsmaal, om det er det ærede Medlem, Hr. Generalauditor Pürschels Mening at ville tvinge danske Borgere til at træde i Forbindelse med andre end den lovlige Regering i Spanien. Den Myndighed, Komiteen har forhandlet med, er den lovlige Regering i Spanien, og efter den maa Komiteen naturligvis rette sig.

Men hvad betyder i øvrigt det Spørgsmaal, det ærede Medlem rejser om, at vi skal tale med en Mand, der kaldes Francos Repræsentant? Er det det ærede Medlems Mening, at Komiteen ved at udlevere Adresserne paa Børnenes Forældre til Franco skulde kunne bringe disse Forældre i den ubehagelige Situation, det er, at blive udsat for det, et saadant Skridt utvivlsomt vilde medføre? — jeg tror, det ærede Medlem forstaar, hvad jeg mener. Vi *har* altsaa de Adresser, Børnene *er* i Forbindelse med deres Forældre. Men er det nu det ærede Medlems Mening med Udtalelserne her i Dag og med de Avisartikler, han har skrevet i den konservative Presse, at ville lægge et Tryk paa danske Borgere for at faa dem til at udlevere Adresserne paa Børnenes Forældre til Franco? Eller hvad er Hensigten? Er det ærede Medlem tilfredsstillet, naar jeg nu her for tredie Gang gentager, at ikke det ærede Medlem, heller ikke det ærede Medlem Hr. J. S. Foget og heller ikke Franco eller nogen anden er afgørende med Hensyn til disse Børns Hjemsendelse eller Forbliven her i Landet, men det er alene Børnenes Forældre.

Og saa til Slut: Den Bemærkning om, at jeg under denne Debat optræder — saaledes som det ærede Medlem udtrykte sig — med det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen under Armen, den gør ikke noget videre Indtryk paa mig, og det gør det heller ikke paa dem, der kender min Stilling inden for dansk Arbejderbevægelse og min Stilling til dansk Kommunisme i øvrigt. Ej heller gør det Indtryk paa den, som kender lidt til mit Arbejde i de danske Flygtningekomiteer, hvor vi desværre for Øjeblikket baade har Folk fra den ene og fra den anden Side at hjælpe som Emigranter. Det ærede Medlem ved og kender gennem Aarene min personlige Indstilling, men alligevel dette Forsøg paa at kaste Mistænkelighed over min Stilling over for Demokratiet og over for Asylretten ved at fortælle, at jeg optræder med en Kommunist under Armen!